

мисия въ състава: Ст. Чивингировъ, Хр. Цанковъ, Хар. К. Тачевъ и Б. С. Микарагаловъ. Уредя въ Постоянната Художествена Галерия изложба на поднесеният Вазони адреси и подарци. Изложбата бѣ открита отъ директора на Народния Театъръ, г. Хр. Цанковъ по пълномощно отъ г. министра съ икса рѣш. При откриването присъствуваха членовеѣтъ на юбилейнитѣ комитети съ семейната си и много видни граждани.

Изложбата биде посѣтена отъ хиляди почитатели на поета и отъ всичката учаща се младежъ въ столицата. Слѣдъ завършенето на изложбата, което стана на 18 док., голѣмата частъ отъ подаръцитѣ и адреситѣ бѣха прѣнесени въ Народната Библиотека на съхранение.

Вечери въ двореца.

На 4 ноември Н. В. Царятъ даде първата вечеря въ двореца, на която присъствуваха, освенъ сегашнитѣ министри, и всички шефове на управлениа страната варти. Отъ писателитѣ присъствуваха г. Ст. Михайловски и г. Единг-Пелингъ, тогава присѣдателятъ на писателския съюзъ. Царятъ подари кубаря съ надгравни, на които отговорно прославенитѣ.

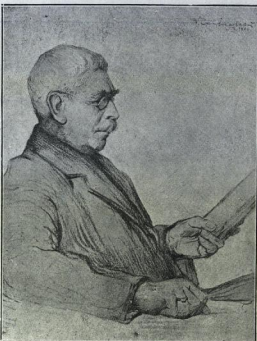
Въ деветъ часа се откри приемътъ, на който бѣха поканени хилядоина писатели, професори и почти всички шефове на културни урѣждениа. Прѣзъ сѣщото врѣме Царятъ, като любезенъ и внимателенъ домакинъ, води разговоръ съ поканенитѣ, щастливъ, че видя въ общия български духъ прѣдставителитѣ на българската мисль и култура. Приемътъ продължи до 1 часа.

Тържествата въ София се прирѣждатъ на 2 януари 1921 г., когато министрътъ на Народното Просвѣщение, прируженъ отъ главния секретаръ, поднесе на избяра 200,000 л. отъ сумитѣ на народното дарене.

Тържествата въ Пловдивъ.

Слѣдо много тържество е отпразнуванъ юбилейнитѣ день и въ Пловдивъ.

Слѣдъ божествената литургия и благодарственна мольба въ катедралата „Св. Богородица“, прѣдпавана съ „богомодия, пловдивскитѣ митрополитъ Максимъ държи рѣш. Подиръ службата се образува народно шествие,

Сина отъ К. Черкезовъ.

Шествието е тъй многобройно, че началото му пристига до Военния Клаубъ, а краятъ му още се реди при катедралата. Трѣтъ военни музика, които на равни мѣста приружаватъ шествието и свържатъ, не могатъ да се чуятъ едни друга. Улицитѣ, покосени съ знамена, пираници, вѣдими, губери и др. сѣхъ буквально прѣпълнени съ народъ, празнично настроени.

Начело на шествието дѣтъ ученицитѣ отъ дѣвическата гимна и носятъ надписъ „Улица Ив. Вазовъ“, ученижъ съ щѣтъ, който тържествено се окачва на приготвенитѣ стълбове, при гласно „ура!“ и радостно възклициане на цѣлия народъ, на видно мѣсто сѣрѣзу Военния клаубъ и съ това на вѣчни врѣмѣна се прѣмиснува най-славната улица на Пловдивъ отъ улица „Стационаръ“ на „у. Ив. Вазовъ“, та, който поети града, да види, какъ пловдивскитѣ граждани сѣхъ цѣни

офицерството и по 10—15 души прѣдставители отъ всички дружества, корпорации и др., и дѣто слѣдъ изпѣването на „Души Марито“ прѣдседателятъ на юбилейните комитетъ г. Кабашковъ открива съборанието.

Въ това врѣме многохидивитъ народъ, пѣлцицъ, пламѣца, захваща да пѣдоустане, че няма пламозапла и той да види и чуе всичко, каквото се прави и говори въ честъ на Вазова. Комисията, въ изпълнение на това справедливо народно желанье, нарежда, чтобы всички номера отъ програмата да се изпълнятъ и на балкона на Военния Клаубъ.

Слѣдъ пронасянето на асѣа рѣш, слѣдъ изпълненето на хубавитѣ декламации, слѣдъ изпѣването на отбраниѣ чудно звучни народни пѣсни, плащадътъ еска отъ ракопѣсѣкането и урага на повече отъ 20,000 души въздушевени ученици, ученици и граждани. Трѣтъ военни музика подематъ на свой рѣшъ възгласа, изпълняващи пригодни мелодии.

Слѣдъ обядъ пѣснитѣ, народнитѣ хорѣ и кришки рѣченици, както и веселитѣ, продължаватъ до късно прѣждъ нощта.

Но това тържество не задоволява пловдивци и тѣ по починъ на мѣстния юбилейн комитетъ и на българския народенъ спортенъ съюзъ рѣшаватъ да поканятъ поета за слѣдната седмица въ своя града, като изпрацятъ и особа депутация до него. Но юбилейнътѣ народъ неразположене съгласна мѣсто на 30 октомври да поети Пловдивъ на 7 ноември. Обаче и тогава трѣбаше да се отложатъ тържеството поради болѣзнаното откачане отъ страна на сѣрѣбитѣ на частитѣ отъ българската синаѣ, като захва, прѣди да се произнесе окончателно разгираничената комисия, сключитѣ ни кѣтоветъ отъ боснегерската, гръцко, цариболско и кузко. Общонароднитѣ трауръ не можеше да не се отрази и върѣхъ такова сѣкѣло тържество. Затуй посѣдненето на прославената трѣбаше наново да се отложи на 21 ноември. Той, по негова лична покана, се приружаваше отъ г-жа и г-тъ Ст. Омивренски, д-ръ С. Донеѣвъ, проф. С. Романски, Кириѣ Христоѣвъ, Божанъ Ангеловъ, Единг-Пелингъ, Хр. Цанковъ, С. Чивингировъ, П. Милевъ, Мило Поповъ, Атанасъ Николоѣвъ, членовеѣтъ на пловдивската депутация Йор. п. Георгиеѣвъ, майоръ Дас-

Едно дѣйствио отъ пиесата „Къмъ пропастъ“.

въ което участвуватъ ученицитѣ отъ всички училища, спортнитѣ организации: гимназиска юнакъ, козаководитѣ и пловдивско дружество, опъчненитѣ, вивидитѣ, сирѣшитѣ отъ сиротничането, духовенството, шефовеѣтъ на всички държавни и обществени урѣждениа, офицернитѣ дружество на запаснитѣ офицери, дружеството на запаснитѣ офицери, културнитѣ, просвѣтителни и благотворителни дружества и комитети, арменското книголюбиво дружество, търговскитѣ и сѣнафски сдружения, всички сѣ знамената си, цѣлоѣто почти гражданство и хилядоко отѣдѣния войници.

бесмъртни народенъ поетъ.

Рѣкло Пловдивъ е викалѣтъ по-милѣ, по-трогателно и по-уинително тържество, въ което цѣлиятъ градъ кима най-живѣо участие, провикнатъ отъ слышането за възможността на празника, който е юбилей не само на поета, но и на културния нарѣдъкъ на единъ до вѣра забравенъ отъ всички народъ.

Втората частъ на програмата е тържественно събрание въ салона на Военния Клаубъ, който еднатъ може да побере 1000 души, дѣто виватъ опъчненитѣ, инвалидитѣ, духовенството, шефовеѣтъ на урѣждениата,

Ив. Поповъ, актьоръ отъ Нар. Театъръ — режисюръ на Вазоната пиеса.

каловъ и изкопачна кореспонденти на софийски и пловдивски вѣстници. Гостиѣ бѣха посрѣщани на гара Бѣлово, изкопачна граница между Сърверна България и Източна Румелия отъ друга тричленна делегация, която прирѣтнува поета и му поднесе букети.

Когато въ дачничната се показва хмѣловѣтъ на Пловдивъ, всички западничани прѣждъ пронорена да се наредатъ на хубавата гледа. На гарата, почерилѣ отъ народъ, влакътъ биде посрѣщанъ съ гръмоу ура. Настана бъркотия и тласканца: всички искаше да види сключиа гостъ, всички се натискаше напредъ да приближи до